

Návrh možností Zahájení Dvouleté četby Božího slova ve farnostech

1. možno využít textů 6. neděle velikonoční k tématické promluvě
 - (1. čtení: Samařsko přijalo Boží slovo)
 - (2. čtení: Buďte stále připraveni obhájit se před každým, kdo se vás ptá po důvodech vaší naděje.)(Evangelium: Kdo má moje přikázání a zachovává je, ten mě miluje ...)
2. Četba Proglasu na konci bohoslužby (text viz další strana)
3. Modlitba za čtenáře na konci bohoslužby (možno pozvat dopředu, mohou si s sebou přinést své bible)

Modlitba:

Všemohoucí Bože,
který jsi vodil a vodíš svůj lid,
který nás sytíš svým slovem,
který nám ve svém slově otvíráš pramen tryskající do života věčného,
který jsi nás zachránil svým vtěleným Slovem,
na přímluvu svatých Cyrila a Metoděje, na výročí jejichž příchodu se připravujeme,
požehnej těm, kteří se rozhodli přečíst Bibli,
veď je po svých cestách,
dej jim vytrvalost v každodenním sycení se tvým slovem,
ať z tvého slova čerpají naději,
ať Tvé slovo nejen čtou, ale ať podle něj i jednají.

PROGLAS SV. KONSTANTINA CYRILA PŘEDZPĚV K SLOVANSKÉMU PŘEKLADU ČTVEROEVANGELIA

PŘEDZPĚV JSEM SVATÉHO EVANGELIA.

Jak proroci již dříve předpověděli,
Kristus přichází shromáždit národy,
neboť je světlem celého tohoto světa.
To se stalo v tomto sedmém věku.
Neb oni řekli: Slepí prohlédnou,
hluší uslyší slovo Písma.
Je tedy třeba poznat Boha.
Proto slyšte, Slované, toto:
Dar ten je věru od Boha daný,
dar Boží je to údělu na pravici,
dar duším nikdy se nekazící,
těm duším, které jej přijmou.
Matouš, Marek, Lukáš a Jan
učí všechen lid a praví:
Vy všichni, kdož svých duší krásu
vidíte a milujete a rádi byste
temnotu hříchů zapudili
a hniloby tohoto světa se zbavili
a rajský život našli
a unikli ohni horoucímu,
slyšte nyní svým rozumem,
slyšte všichni lidé slovanští,
slyšte Slovo, od Boha přišlo,
slovo, jež krmí lidské duše,
slovo, jež sílí srdce i rozum,
slovo to, jež vede k poznání Boha.
Jako bez světla radost mít nebude
oko patřící na všechno stvoření boží,
neb vše ani není krásné ani viditelné,
tak i každá duše bez knih,
neznající zákona božího,
zákona Písem duchovního,
zákona zjevujícího ráj boží.
Neb který sluch rachot hromu
neslyšící může se bát Boha?
Těž chřipě, nečichají-li vůně,
kterak pochopí zázrak boží?
Vždyť ústa, jež necítí sladkost,
činí, že člověk je jak kámen.
Víc však ještě duše knih zbavená
zdá se být v člověku mrtvá.
To vše nám, bratři, tane na mysli,
i povíme vám vhodnou radu,
jež všechny lidi odpoutá
od zvířecího života a chtíče:
abyste pro nerozum své mysli,
posloucháte-li slovo v cizím jazyku,
neslyšeli je jako hlas zvonce měděného.
Neb svatý Pavel učil a řekl toto:
Když konám svou modlitbu před Bohem,
chci raději pět slov říci
a svým rozumem vyložit,
aby i všichni bratři rozuměli,
než deset tisíc slov nesrozumitelných.
Který pak člověk to nechápe?

Kdo nepoužije moudrého podobenství,
jež nám dává správný výklad?
Vždyť jako tělu hrozí zkáza,
celé je hubí a víc než hnis jitií,
nemá-li náležitého pokrmu,
tak každá duše upadá
a živoří, nemajíc v sobě života božího,
když slova božího neslyší.
Ještě jiné velmi moudré podobenství
povězme: Lidé, kteří se milujete
a chcete růsti božím růstem,
kdo z vás neví, že tato víra pravá,
jako símě padající na pole,
tak i ona v srdcích lidských
má zapotřebí deště božích písem,
aby vzrostla hojněji úroda boží?
Kdo může uvést všechny příklady
usvědčující národy bez knih,
které nemluví hlasem srozumitelným?
Ani kdybys uměl všechny řeči,
nedovedl bys vylíčit jejich bezmoc.
Než i já chci připojit své podobenství
a mnoho smyslu podat v málo slovech.
Nahé jsou všechny národy bez knih
a nemohou zápolit beze zbraně
s protivníkem našich duší,
uchystané za kořist věčných muk.
Nuže, národové, kteří nemáte rádi nepřítelé,
a jste odhodláni mocně s ním zápolit,
otevřte dokořán dveře rozumu,
když jste přijali nyní zbraň tvrdou,
kterou kovají knihy Páně
hlavu dáblovu mocně potírající.
Neboť kdo přijmou knihy ty —
Moudrost Kristus v nich mluví
a duše vaše posiluje —
Apoštolů pak se všemi Proroky,
ti kdo jejich slova zvěstují,
schopni budou zabít nepřítelé,
vítězství dobré Bohu přinesou,
těla hnilobnému rozkladu uniknou,
těla, jehož život je jak ve snu,
nebudou padat, ale pevně stát,
neb se ukázali vůči Bohu chrabřími vojíny,
stanou na pravici božího trůnu,
až přijde ohněm soudit národy,
a věčně radovat se budou s anděly,
ustavičně slavíce Boha milostivého,
písněmi ze svatých knih stále
opěvující Boha k lidem milosrdného.
Jemu náleží všeliká sláva,
čest a chvála, Božímu Synu vždycky
s Otcem i Duchem svatým
na věky věků od všeho tvorstva.
Amen.